

Súd: Okresný súd Bratislava I  
Spisová značka: 5C/1/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112241663  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová  
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1112241663.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou v právnej veci navrhovateľov: 1. D.. F. V., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, B., 2. D.. X. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. Z. XXX/XX, Z. L., obaja zastúpení P. F. X., bytom J. XX, B., 3. P. F. X., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, B. proti odporkyňi: A. L., narodená XX.XX.XXXX, naposledy bytom Q. XX, XXXX X., J., zastúpenej opatrovníčkou T. V., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava I, Záhradnícka 10, Bratislava o zaplatenie 600 Eur spolu s dohodnutým úrokom 300 Eur takto

### rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 100 Eur **z a s t a v u j e .**

Odporkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľom v 1. až v 3. rade istinu v sume 800 Eur a náhradu trov konania vo výške 36 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poskytnutím plnenia jednému z navrhovateľov zaniká odporkyňi povinnosť plnenia voči ostatným navrhovateľom, a to v rozsahu poskytnutého plnenia.

### o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 13.12.2012 sa navrhovateľka O. domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť jej istinu v sume 600 Eur spolu so zmluvne dohodnutým úrokom vo výške 300 Eur a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že na základe zmluvy o pôžičke uzavretej 10.05.2011 medzi ňou a odporkyňou požičala odporkyňi sumu 3 000 Eur na dobu 6 mesiacov. Odporkyňa sa zaviazala svoj dlh splatiť spolu s 10% úrokom z požičanej sumy, tj. 300 Eur a to najneskôr do 10.11.2011. Uviedla, že nakoľko odporkyňa do 10.11.2011 dlh nezaplatila, uzatvorila s ňou navrhovateľka dňa 12.12.2011 dohodu o splátkovom kalendári. Odporkyňa však ku dňu 5.6.2012, dohodnutým ako deň splatenia ostatnej splátky svoj dlh voči navrhovateľke riadne neuhradila a nedoplatok odporkyne tak predstavuje sumu 600 Eur za nezaplatenú istinu a 300 Eur za dohodnutý úrok, tj celkový dlh odporkyne voči navrhovateľke predstavuje sumu 900 Eur.

Keďže odporkyňa sa na adrese jej trvalého bydliska nezdržiavala a neznáma bola aj na adrese pre doručovanie a miesto ich pobytu sa nepodarilo overiť šetrením a to ani lustráciou v Registri obyvateľov, ani prostredníctvom rakúskeho súdu. V zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo je doručenie písomností

v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý bol postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný sa zrozumiteľne vyjadrovať.

S poukazom na uvedené súd uznesením, č.k. 5C 1/2013-21 zo dňa 21.11.2013 ustanovil T. V., súdnu tajomníčku Okresného súdu Bratislava I za opatrovníka odporkyne.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka dňa 17.12.2013 zomrela, súd postupom podľa § 107 ods. 3 O.s.p. v konaní pokračoval s dedičmi navrhovateľky ako jej právnymi nástupcami. Dedičov navrhovateľky ustálil na základe právoplatného osvedčenia o dedičstve, č.k. 65D//32/2014, Dnot 14/2014 vydaného JUDr. V. P., notárom ako súdnym komisárom.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 1.12.2014 v prítomnosti navrhovateľky v 3. rade, ktorá bola zároveň splnomocnenou zástupkyňou navrhovateľa v 1. a 2. rade. Opatrovníčke odporkyne bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 14.10.2014, nakoľko svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila, pojednávanie odročit' nežiadala, súd pojednával podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníčky odporkyne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky v 3. rade, originálom zmluvy o pôžičke zo dňa 10.05.2011, dohodou o splátkovom kalendári, ako aj ostatným obsahom spisu, pričom prihladol na všetko, čo v konaní vyšlo najavo.

Z listinného dôkazu označeného ako zmluva o pôžičke z 10.05.2011 vyplynulo, že bola uzavretá medzi O. V., právnou predchodkyňou navrhovateľov v 1. a 3. rade a odporkyňou, a vyplýva z nej, že dlžník dňom podpísania zmluvy potvrdzuje prevzatie pôžičky v sume 3 000 Eur. Dlžník sa zaviazal vrátiť predmetnú sumu osobne veriteľovi spolu s dohodnutým úrokom vo výške 300 Eur, teda sumu spolu 3 300 Eur najneskôr do 10.11.2011.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom prihladol na ďalší obsah spisového materiálu ( §120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Navrhovatelia boli vo svojom návrhu povinný v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povinný pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyne bolo uložené sa k veci písomne vyjadriť, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázania svojich tvrdení, respektíve na spochybenie v návrhu uvádzaných skutočností, pripojiť zároveň k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, čo znamená, že na to, aby bola platne uzavretá sa vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky, v tomto prípade peňazí dlžníkovi, inak s ňou platné právo nespája právne účinky. Ak teda nedôjde k odovzdaniu predmetu pôžičky, v prejednávacom prípade, peňažnej hotovosti, či už fyzickým odovzdaním alebo bezhotovostným prevodom zmluva o pôžičke vlastne nevznikne. Tento výklad vyplýva z právnej doktríny a má tiež oporu v ustálenej judikatúre.

K uzavretiu zmluvy o pôžičke je potrebné nielen prijatie návrhu na jej uzavretie ( konsenzus strán) odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. (rozhodnutie NS ČR, sp.zn.21Cdo 2217/2003). Ku konsenzu strán je teda potrebné pristúpenie reálneho úkonu, ktorým je odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi.

Podľa konštantnej judikatúry (viď rozhodnutie NS ČR sp.zn.25Cdo 98/2000) v konaní o vrátení pôžičky zaťažuje dôkazné bremeno preukázať, že plnenie odporcovi skutočne poskytol a tiež že plnenie bolo poskytnuté na základe zmluvy o pôžičke uzavretej s odporcom, navrhovateľa.

Nejde o tzv. formálny právny úkon, čo znamená, že zákon nepredpisuje, že musí byť uzavretá v písomnej forme.

Pre posúdenie dôvodnosti nároku navrhovateľov v tomto konaní bolo teda pre súd rozhodujúce posúdenie otázky, či došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky, konkrétne peňazí v sume 3000 Eur odporkyňi, teda k odovzdaniu predmetu pôžičky, lebo podľa názoru súdu len za týchto podmienok mohla zmluva, hoci uzavretá v písomnej forme vyvolať účinky ktoré s ňou spája platné právo, pričom jedným z týchto účinkov je nárok veriteľa žiadať po uplynutí dohodnutej doby od dlžníka vrátenie predmetu pôžičky spolu s platne dojednaným príslušenstvom.

V prejednávacom prípade Zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnou predchodkyňou navrhovateľov v 1. a 3. rade a odporkyňou obsahuje potvrdenie dlžníka (článok II, bod3) o prevzatí predmetnej sumy odporkyňou, na základe čoho je možné spoľahlivo dovodiť záver, že došlo k reálnemu odovzdaniu predmetu pôžičky,

Súd sa prejudiciálne zaoberal aj platnosťou uzavretej zmluvy. Skúmal, či právny úkon nie je postihnutý absolútnou neplatnosťou, pretože právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú potom za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému a súd ju skúma ex off. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel k záveru, zmluva uzavretá medzi účastníkmi bola uzavretá platne.

V konkrétnom prípade súd poukazujúc na vyššie uvedené úvahy súvisiace s charakterom zmluvy o pôžičke, zväžiac všetky okolnosti a to tak právne (výklad zákona, judikatúra) ako skutkové listinné dôkazy pripojené navrhovateľmi k návrhu) dospel súd k záveru, že zmluva o pôžičke zo dňa 10.5.2011 bola platne uzatvorená bol naplnený jej pojmový znak, ktorým je potrebné chápať odovzdanie predmetu pôžičky odporkyňi, ktoré v konaní vzhľadom na všetky okolnosti vrátane nečinnosti odporkyne sporné ani nebolo.

Navrhovatelia v konaní tvrdili a produkovali dôkazy preukazujúce dôvodnosť podaného návrhu, v súvislosti s čím s úspechom uniesli dôkazné bremeno, odporkyňa v konaní pred súdom zostala nečinná, nevyužila žiaden z prostriedkov procesnej obrany, preto súd na základe vykonaného dokazovania posúdil návrh uplatnený navrhovateľmi ako dôvodný a navrhovateľom v 1. až 3. rade priznal právo na zaplatenie žalovanej istiny odporkyňou.

Súd teda v zmysle uvedeného vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s poukazom na § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh navrhovateľov je dôvodný.

Súd vec právne posúdil ako spor vzniknutý z nesplnenia zmluvne dohodnutých povinností odporcov, vzťah medzi účastníkmi posúdil záväzkovoprávny, spravujúci sa ustanoveniami § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, a ustanovenia § 544 a 545 Občianskeho zákonníka, pre posúdenie nároku na rok z omeškania použil najmä ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka v 3. rade ako splnomocnená zástupkyňa navrhovateľov v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 1.12.2014 vzala návrh v časti o zaplatenie 100 Eur späť, súd postupom podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v časti o zaplatenie 100 Eur zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešným navrhovateľom priznal náhradu trov konania vo výške 36 Eur za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania .

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia na Okresný súd Bratislava I v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť podľa § 205, ods. 2 O.s.p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.